

A menekülő kiskutya

Holly Webb

HOLLY WEBB

A MENEKÜLŐ KISKUTYA

Sophy Williams rajzaival

Könyvmolyképző Kiadó

Szeged, 2018

Első fejezet

– Elkészültem! – robbant be Anna a konyhába, háztizsákkal a hátán, gurulós bőröndjét maga után vonszolva. Ír szetter kiskutyája, Tappancs a nyomában ügetett. A kutya nem értette a bőröndöt, de tetszett neki, ahogy zörög.

– Ez gyorsan ment. Tényleg mindent becsomagoltál? – kérdezte anyu, Anna csomagjára pillantva. – Mit viszel magaddal?

Anna hátrapislogott a poggyászára, és nagyot nevetett, amikor észrevette, hogy Tappancs az orrát a

bőrönd alá dugva a kerekeket próbálja megharapdálni.

– Hát, nem jut eszembe más, amit még elrakhatnék. Nagyi azt mondta, ne vigyek túl sok holmit. Nincs sok hely a hajón, úgyhogy csak a farmeremet raktam el, pár sortot meg néhány pólót és egy pulóvert. De úgyis meglátogattok minket vasárnap, nem igaz? Úgyhogy hozhattok nekem még pár ruhát, ha szükségem lesz rá.

Aztán felszisszent.

– Hű, viszont be kell csomagolnom Tappancsnak is! Azt elfelejtettem.

Kétkedve nézett a bőröndjére. Nem létezik, hogy oda még belefér a kutyus ennivalója meg a táljai, a játékaikról nem is beszélve. És még ott van a párnája is.

A mamája nevetett.

– Szerintem a nagyi nem bánja, ha Tappancs is viszi a saját csomagját. Csak ne rakj el neki túl sok játékot, rendben?

Anna felsóhajtott. Nehéz lesz kiválasztania, melyiket vigye.

Állandóan vett valamit Tappancsnak a zsebpénzéből, úgyhogy a kölyöknek rengeteg játéka volt. A kedvencei egészen határozottan azok voltak, amik sípoltak – azokkal ezer évig is eljátszott volna. Ha Anna nem ért rá dobálni neki, a kutya megtette maga. Rájött, hogy a foga közé kapva meg tudja lóbálni a játékát, aztán elengedte, és utánarohant,

végigcsúszkálva az előszobában a sima fapadlón, majd rávetette magát.

Talán az összes játékát eléje kéne raknia, hogy ő válassza ki, amit akar. Igaz, a kedvence napról napra változott.

– Gyere reggelizni! – hívta a mamája. – Hamarosan el kell indulnunk a hajóhoz.

Anna az előszobába vitte a csomagjait, aztán visszament a konyhába, menet közben megölelve a mamáját.

– Ó! Ez kedves volt. Miért kaptam? – kérdezte anyu, és ő is szorosán megölelte Annát.

– Csak hiányozni fogsz. És apa is. Nagyon várom, hogy a hajón nyaralhassak nagyival meg nagyapával, de ez lesz az első alkalom, hogy nélkületek megyek valahova.

– Jól fogod érezni magad – nyugtatta meg anyu. – És csak holnap meg szombaton leszel ott nélkülünk. Vasárnap már megyünk látogatóba.

– És velem lesz Tappancs is – mosolyodott el Anna. Gabonapelyhet öntött a táljába, és a tejeskancsóért nyúlt.

Tappancs, aki az egyik gumicsontját szaglászta, ami valahogyan beszorult a hűtő alá, izgatottan előrevetődött, amint meghallotta a nevét.

Anna szólította!

Odarohant az asztalhoz, mint mindig, most is csúszkálva a sima padlón, aztán szeretettel Anna lábához vetette magát.

Anna felsikkantott, és megbillent a kezében a kancsó. A tej kiömlött a tálból, végig az asztalon, és rácsepegett Tappancs sötétvörös, bolyhos bundájára.

A kutya felnézett Annára, nagy, sötét szemében zavart tekintettel. Mitől lett teljesen nedves? Mi történhetett? Megrázta magát, és szétrázta a bundájáról a tejet az egész konyhában.

– Ó, Tappancs... – nyögött fel egyszerre Anna és anyu. Elég gyakran csinálták ezt.

– Remélem, jól meglesz a hajón – jegyezte meg anyu. – Olyan kicsi ott a hely, ő pedig nem szereti a bezártságot, igaz?

Anna lepillantott a kiskutyájára, aki most éppen az orráról nyalosgatta a tejcseppeket elmélyült figyelemmel. Aztán Tappancs ismét az asztal felé emelte a tekintetét, láthatóan azon tűnődve, hogyan juthatna még egy kis tejhez.

– Nem! – mondta Anna szigorúan megrázva a fejét, és a tálat beljebb rakta az asztal széléről.

Anyunak igaza volt. Tappancs olyan kutya, akinek nagy tér kell.

Tudták, még mielőtt befogadták volna, hogy az ír szettereknek nagyon sok mozgásra van szükségük – legalább egy hosszú sétát (vagy futkározást) igényelnek naponta. És az a legjobb, ha még kert is van a háznál, ahol szaladgálhatnak.

Részben éppen ez volt az oka, hogy ír szettert választottak, amikor megbeszélték, milyen kutyát szeretnének. Anna eredetileg azt gondolta, vicces volna egy olyan kicsi kutya, mint egy csivava. Elképzelte, amint becsempészné a hátizsákjába, és bevinné az iskolába. De a papája megmagyarázta, hogy egy csivava valószínűleg nem tudna túl messzire gyalogolni. Ők pedig olyan kutyát akartak, akivel jó nagyokat lehet sétálni.

Városban laktak ugyan, de a legszélén, és volt a közelben egy nagy, kissé elvadult park. Ha pedig autóba ültek, tízpercnyi autózással elértek egy hatalmas erdőbe, amit felfedezhettek.

Már csak egy kutya hiányzott, hogy még élvezetesebbek legyenek a sétáik...

Anna nem bánta, hogy nem lehet csivavája, amint apa megmutatta neki annak a hölgynek az e-mailjét, akinek eladó ír szetter kölyökkutyái voltak. Fotókat is küldött róluk, és egyszerűen gyönyörűek voltak.

Anna talán még sosem látott ír szettert, és el sem tudta képzelni, hogy lehet egy kutyának ilyen színe – valami sötét, őszi levélre emlékeztető szín, és nagyon fényes.

A legjobb fotón a kiskutyák mind aludtak, összepréselődve egy kosárban, úgyhogy Anna nem is tudta megállapítani, hol végződött az egyik, és hol kezdődött a másik. Mancsok és fülek álltak ki a kupacból mindenfelé, az egyik kiskutya pedig majdnem kiesett a kosárból, de olyan mélyen aludt, hogy még csak észre sem vette.

Amikor pár nappal később elmentek megnézni a kölyköket, Anna biztos volt benne, hogy meg tudja mondani, melyik lógott ki félig a kosárból. Megismerte a hatalmas, göndör fület. Amikor pedig a kiskutya felmászott Anna ölébe, és élvezettel elnyújtózott, ugyanolyan esetlenül égne állt a mancsa. Amint a kislány végigsimította a puha fejét, a kiskutya pedig ásított, és még mélyebben befúrta magát

a pulóverébe, Anna tudta, hogy ez lesz nekik a megfelelő kutya.

Anna lenézett Tappancsra – már sokkal nagyobb, mint akkor volt.

– A vontatóösvényen majd hosszú sétákra vihetem, nem? – kérdezte anyut. – Annak örülne. Sőt, lehet, hogy még fürödne is! Az ír szetterek állítólag ügyesek a vízben.

Lenyúlt, és megsimogatta a kutya fülét.

– Fogadni mernék, hogy nagyszerűen úszol, igaz?

Anyu a teáját kortyolgatva a kiskutyára nézett.

– Nem vagyok benne biztos, hogy ez jó ötlet. A csatorna partoldala elég meredek, szinte függőleges. Ha Tappancs beugrik a vízbe, lehet, hogy csak nehezen tud kimászni. És a csatorna mély is. Szerintem jobb volna, ha várna az első fürdéssel, amíg lemegyünk a tengerpartra. – Rámosolygott Annára, és hozzátette: – Akkor bemehetne veled a tengerbe.

– Hmm – bólintott Anna. – Arra nem gondoltam, hogyan jönne ki. Remélem, nem akar majd beleugrani a vízbe a hajóról. De Pajtás nem szokott, ugye?

Pajtás nagyfi és nagyapa fekete labradorja volt, aki mindig elkísérte őket a lakóhajón, a *Kolibrin*. Az orrban ült, vagy a hajó tetején, előkelő arckifejezéssel pózolva, úgyhogy az emberek a vontatóösvényen mindig le akarták fényképezni. És nagyon-nagyon jól nevelt volt. Anna és anyu elvitték Tappancsot kutyaiskolába, és elég ügyes is volt, de még mindig csak egy szétszórt kölyökkutya volt a tökéletes Pajtáshoz képest. Anna szinte teljesen biztos volt benne, ha

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

letenne egy tányér ízletes kolbászt Pajtás elé, és ráparancsolna, hogy őrizze, Pajtás időtlen időig vigyázzon rá. Még csak meg sem szagolná.

Tappancs viszont pillanatokon belül befálná a kolbászt, de Anna nem igazán bánta. Az jobban aggasztotta, hogy amikor elengedte a kutyust a pórázról, nem mindig volt meggyőződve róla, hogy visszajön. Akkor biztos nem, ha valami érdekesebb dolgot talált – mondjuk, egy igazán szép darab szemetet, amit előbb el akart fogyasztani.

Apa azt mondta, minden a hanghordozáson múlik, és Annának meg kell próbálnia szigorúbban szólni Tappancshoz. Csakhogy Anna észrevette, hogy a kis-kutya apának sem mindig jött vissza azonnal.